

170 Gdy chwila ucisku nad światem trwa

220

1. Gdy chwi-la u-cis-ku nad świa-tem wciąż trwa, spo-łeczność z świę-
ty - mi o - tu - chę nam da; choć pro-mień sło-nczy za chmu-rą się
skrył, o - bec - ność Je - zu - sa do - da - je nam sił. Je - zu,
Zbaw - co nasz! Ty wi - dzisz głąb na - szych serc, o - pie - kę dasz.

Refren

1. Gdy chwila ucisku nad światem wciąż trwa,   *Refren:*
społeczność z świętymi otuchę nam da;   Jezu, Zbawco nasz!
choć promień słoneczny za chmurą się skrył,   Ty widzisz głąb naszych serc,
obecność Jezusa dodaje nam sił.   opiekę dasz.
2. Bo miłość wzajemna łączy dzieci Twe,
z nas każdy Cię słuchać i miłować chce;
a chociaż cierpienia udziałem nam są,
dostąpię Zbawienia przez krew świętą Twą.
3. Choć huczą wciąż burze, rozlega się grom,
nadzieja ma w górze, gdzie Pański jest dom;
do Domu Pańskiego kieruję krok swój,
Pan zbawi od złego, bo Jezus jest mój.